

[Forsvarsministeren]

I december 1989 oprettede jeg et Christianiasekretariat, som har ført forhandlingerne med beboerne. Endvidere nedsatte jeg til erstatning for den tidligere styringsgruppe et særligt styringsråd, som rådgiver mig om forholdene i området.

Behandlingen af lokalplanen for Christiania blev påbegyndt under daværende miljøminister Lone Dybkjær, og i januar i år udsendte miljøminister Per Stig Møller en lokalplan for området.

Forud herfor gik en offentlig høring af tre måneders varighed, hvorunder der indkom bemærkninger fra 721 privatpersoner, foreninger og offentlige myndigheder, herunder fra Københavns Kommune.

Lokalplanen forudsætter, at anvendelsen af Christianiaområdet til blandet bolig- og værkstedsformål opretholdes, og at der bliver mulighed for placering af servicefunktioner og institutioner, der er forenelige med områdets særpræg. Med lokalplanen fastlægges nogle rammer for områdets udvikling, som skal regulere brugen af området på en hensigtsmæssig måde. Lokalplanen søger at sikre, at Københavns befolkning i højere grad får adgang til at anvende Christianiaområdet til rekreative formål, sådan som hr. Ole Donner netop redegjorde for at et af formålene var. Det gælder især det smukke voldområde, som henhører under lokalplanens område 2.

Endvidere skal lokalplanen sikre, at de væsentlige arkitektoniske og kulturhistoriske værdier, som Christiania byder på, bevares for fremtiden.

Det nuværende retsgrundlag for udviklingen på Christiania er derfor loven og lokalplanen. Højesterets dom fra 1978 er således ikke længere aktuel.

Det er regeringens opfattelse, at intentionerne i loven og lokalplanen fortsat bør udgøre retsgrundlaget, og at intentionerne heri bør følges.

Den 10. oktober 1991 underskrev regeringen en foreløbig rammeaftale med Christiania. Ved denne rammeaftale får beboerne på Christiania ret til at bebo området. Regeringen forudsætter dog, at beboerne opfylder en række betingelser.

Lad mig nævne de vigtigste.

Der skal betales for benyttelsen af området for el, vand og renovation.

Der skal yderligere nedrives en række selvbyggerhuse.

Statens bevaringsværdige ejendomme skal vedligeholdes, og der skal igangsættes en vedligeholdelse og pleje af arealet, bl.a. således at det gøres mere publikumsvenligt for Københavns befolkning.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at beboerne på Christiania allerede har fjernet 10 af de ca. 50 selvbyggerhuse, der ifølge lokalplanen skal fjernes.

Christiania har endvidere foretaget en generel forbedring af stier og offentlige arealer i området, således at det nu er mere indbydende at gå sig en tur langs Volden.

Endelig kan jeg nævne, at der er fem værts-huse på Christiania, der har søgt og fået spiritusbevilling.

Der er derfor et vist grundlag for at tro på, at der på Christiania er vilje til at medvirke i lovliggørelsen af området.

Den rammeaftale, som regeringen nu har indgået med Christiania, følger lovens og lokalplanens intentioner. Regeringen har med aftalen givet beboerne en chance for at vise deres vilje til lovliggørelse, men regeringen vil fortsat opretholde presset på Christiania. Området skal lovliggøres. Beboerne på Christiania må følge samfundets almindelige spilleregler.

Derfor har regeringen betinget sin tilslutning af, at der inden årets udgang opnås enighed om en mere detaljeret plan for de mål, der skal opfyldes for det kommende år. Sker dette ikke, bortfalder aftalen. I så fald vil regeringen nøje overveje, hvorledes Folketingets beslutning om lovliggørelse af området bedst kan søges gennemført.

Regeringen har på nuværende tidspunkt langtfra nået sin målsætning for Christiania, men med rammeaftalen har Christiania taget det første skridt hen imod en lovliggørelse. Det er i denne sag lykkedes at samle et bredt flertal bag en lovgivning og en politik om Christiania. Man kan sige, at der med den konstellation af partier, der har tilsluttet sig de fremtidige retningslinjer for Christiania, er tale om en parlamentarisk nyskabelse. Den er jeg meget taknemlig for, for den er af afgørende betydning for, at det videre arbejde med at lovliggøre Christiania kan lykkes, og forudsætningen er, at vi i Folketinget fortsat er enige om kursen.